

بحثی پیرامون سرقفلی

بعضی که ملاحظه میگردد حق کسب و پیشه را که از حقوق مسلم و مکتب قانونی است عده ازدادگاهها حق مستقل نداشت و آنرا تابع عقد اجاره میدانند که بازوال عنوان بعلل قانونی این حق تعبیر شده به تبعی هم ازبین میرود. حتی کمیسیون حقوق تجارت هم این نظریه را تأیید و بازوال علت موجده حق انتفاع از عین مستأجره با حکم تخلیه بعلل مصريح در قانون روایط مالک و مستأجر این حق را زائل شده تلقی و بمستأجر محل کسب و پیشه حق مطالبه سرقفلی نمی‌دهد. با این حال عده معدودی از آقایان دادرسان محترم و محاکم هم که به بقاء این حق با حکم تخلیه موافقند با صالة الوجود و استصحاب در ابقاء این حق متول شده و براین نظریه حق مکتب قانونی را قائل ببقاء آن با حکم تخلیه مستأجره میدانند که مشاهده این تشتبه آراء و اختلاف نظر در مبانی استدلال چه در خصوص موافقین و چه دادگاههای مخالف به ابقاء حق اینجانب را که عمری به بحث و استدلال و تجزیه و تحلیل فروع فقه و مبانی اصولی گذرانده‌ام با آنکه کمتر در مقام تصدیع خاطر آقایان هستم موظف دیده پیرامون این بحث و استدلال سخنی چند بعرض برسانم هر چند هم نظریه که داده میشود برخلاف عقاید و سلیقه‌های اغلب محاکم باشد که بفرمایش مرحوم میرزا قمی در قوانین لاینبغی التوحش من الانفراد اذاساعدنا الدليل.

با ذکر این مقدمه معتقدم که با وجود نص قانونی بر بوجود آمدن حق سرقفلی در مقام استدلال بر موجود بودن این حق بعد از تخلیه استناد و استدلال با استصحاب و ابقاء مکان علی ماکان صحیح نباشد غیر منطقی است زیرا در محل خود مسلم کرده است که طرق استنباط احکام نص است و عقل و اجماع مراجعت و توسل بغير کتاب و سنت موقعی است که دلیل لفظی برای استنباط حکم قطعی در بین نباشد و الا بحکم قاعده کلی الاصل دلیل حیث لادلیل با وجود صراحت قانون و نص صریح در مقام استدلال راه دادن شک در بقاء این حق و استدلال باینکه چون با بوجود آمدن روایط

استیجاری بین مالک و مستأجر قانون حق کسب و پیشه راهی برای متصرف مسلم دانسته و در حال تخلیه که تردید و شک ایجاد نمیشود همان یقین سابق مولود نص قانونی است برخلاف اصول علمی است بعلاوه ممکن است در این زمینه مجالی هم در مقام استدلال به مخالفین وجود حق باستصحاب قمه رائی و شک ساری داد که همین شک و تردید فعلی مستصحب گردد بزمان قبل از شک تا موقع ایجاد حق انتفاع برای مستأجر که عقد اجاره باشد متأسفانه باید گفت نص قانونی دائم بوجود آمدن حق سرقفلی بشرحی که در آتیه بعرض خواهد رسید مجالی برای این نحو مفاظه ها نمی دهد. بنا بهجهات مزبوره مسلم است استناد برای باقی بودن حق باستصحاب هر چند نتیجه هم مشتبه باشد که عقیده و نظر این جانب هم باشد برخلاف اصول علمی بوده و تمسک با آن صحیح نیست.

و امادر مورد سرقفلی که بحث در بقاء آن میباشد توجه بهجهات زیر مورد استناد است.

الف - معنی اجاره و علل موجوده آن.

ب - حق کسب و پیشه برای مستأجر متصرف مورد اجاره.

ج - زوال حق انتفاع از مستأجره با انحلال عقد و تراضی طرفین یا حکم دادگاه بتخلیه.

۱- در مورد اجاره بطوریکه قانون تعریف نموده عقدی است که بمحض آن برای مدت معینی در قبال اجاره بهای مقرر بین طرفین مستأجر مالک استفاده از منافع عین مستأجره میگردد یا به تعبیر تبصره ۱ از ماده ۱ قانون مالک و مستأجر تصرف متصرف تصریف باشد مأذون از طرف مالک البته در این تعریف و ماده ۴۶۶ قانون مدنی اسمی از حق استفاده مستأجر محل کسب از سرقفلی برده نشده لکن این حق بمحض مواد مصرح قانونی بشرح آتی بمستأجر واگذار گردیده حال فرق نمیکند تصرف بمحض عقد اجاره ایجاد شده باشد یا بمحض اذن و فعل مأذون برای این واگذاری.

۲- صریح مواد ۹ و ۱۷ و تبصره ماده ۱۸ قانون روابط مالک و مستأجر اعطاء این حق سرقفلی است بمتصروف محل کسب حتی در این مورد ماده ۲۳ همان قانون اضافه میکنند (تبصره ۱- در مورد پرونده های مربوط بمحل کسب و پیشه و یا تجارت که قبل از اجرای این قانون حکم قطعی برتخلیه صادر شده... اگر حکم اجراء نشده باشد و همچنین نسبت باوراق اجرائی که از طرف دفاتر اسناد رسمی برتخلیه محل کسب... صادر شده و هنوز بموقع اجرا گذاشته نشده... باتوجه بمقررات این قانون حق کسب و پیشه تعیین و پس از پرداخت آن از طرف مالک دستور اجرای حکم داده میشود).

باتوجه بمراتب این نتیجه گرفته میشود که هر چند مالکیت متصرف در مورد اجاره و حق انتفاع از مستأجره برای متصرف همان اجازه تصرفات اولیه او است و این حق تاموقعيکه بعل مربوط بجوز حکم تخلیه یافسخ و انحلال عقد برای مستأجر

باقي است لکن با صراحت ماده ۱۲۳ حتی در مورد حکم قطعی و صدور برگت اجرائیه بر تخلیه حق استفاده مستأجر و متصرف مستأجره از حق کسب و پیشه بنص قانونی برقرار است بنا براین استناد آقایان مخالفین بزواں علت باصطلاح اذا انتفت العله اعاد الممنوع بحکم تخلیه صحیح نیست درست است که علت و موجده هر دو حق یکی است ولی نصوص قانونی در مورد اجاره منحصر با استفاده آتی مستأجر است از مستأجره و نظری بزواں حق سرقفلی نداشته و برخلاف بشرح مذکور در بالا حق همیشه باقی است با این حال مالکیت متصرف نسبت بسرقفلی که از زمان تصرف عین مستأجره حاصل میشود مالکیتی است جدا و غیر تابع مالکیت مستأجر نسبت بمنافع مستأجره که قانون از آن تعریف نموده.

۳- در ماده ۸ قانون روابط مالک و مستأجر موردی را که قانون بمالک حق تخلیه و مراجعته بدادگاه را داده تعیین کرده از قبیل عدم پرداخت مال الاجاره در موقع و تخلف از اخطار دفترخانه در ظرف ۳ روز با تعدی و تفریط یا احتیاج شخصی و تجدیدبنا که مصروفات قانون ناظر بآنها است ولی بقسمی که ملاحظه میگردد حق حاصل از تصرف بعنوان سرقفلی که عرف بازار بآن اعتبار میدهد و معمول به است و قانون این حق را داده در جهت مخالف استفاده از منافع مستأجره و اشتغال بکسب و پیشه قرار دارد. علیه‌ها بنظر این جانب ردیف قراردادن حق سرقفلی را حق تبعی استفاده مستأجر از عین مستأجره با توجه بنص و صراحت قانون و دلالت مطابقه از دلالات ثلاث مطلقاً منطبق با قانون علاوه بر آنکه نبوده بلکه مخالف صریح دلالت قانونی و مواد اشاره شده در بوجود آمدن حق سرقفلی است.

نتیجه آنکه این حق سرقفلی بزواں مثلاً عین که مجاز بودن مستأجر است قانوناً در تصرف عین مستأجره واژه بین‌رفتن این اجازه و حق وادامه آن با حکم تخلیه و صدور اجرائیه بلکه تخلیه جمیت مائزه دارد و تبعیتی از یکدیگر ندارند هرچند علت موجده هردو حق یکی باشد ولی علت مبقیه توجه اجاره منافع باعلت مبقیه در جهت مالکیت متصرف محل کسب بنص و مدلول قانون بین بینومنت کلی است. حکم باینکه حق کسب و پیشه حقی است تبعی و با صدور حکم تخلیه از بین خواهد رفت حکمی است بنظر اینجا نسبت برخلاف مصروفات قانون.

گرچه بقراریکه ملاحظه میشود در عین حال که معتقدم باصل کلی للمصیب اجربن وللمختلطی اجر واحد آقایان و دادگاههای مخالف نظر قضائی‌شان را اعمال میفرمایند چون این مخالفت نظر تقریباً رویه برای محاکم شده بعرض این مختص و تشریح دلائل طرفین و نتیجه حاصله از حکم قانونی مبادرت گردید.

در اینجا باز هم اشاره میکنم بفرمایش مرحوم میرزا قمی رحمت‌الله‌علیه صاحب قوانین و چامع الشتاب و کتب علمی دیگر که استاد کل بوده‌اند در قوانین الاصول - لاینبغی التوحش من الانفراد اذا سعدنا دلالیل.

و چون بمناسبتی در این مقاله مختصر اسمی از مرحوم صاحب قوانین برده شد بی‌مناسبت نمی‌داند در مقام تجلیل و عظمت آنمرحوم بعرض بررسد ایشان با اینکه

فقیه مسلم و منحصر در عصر خود بوده و کتب علمی شان در حال حاضر هم در مدارس قدیمه و در سطوح مورد استفاده و تدریس میباشد مع الوصف در مقام استدلال پفرمایشات و نظریه مرحوم آقاباقر بهبهانی استاد خود هیچگاه اسم ایشان را نبرد. فقط و فقط بذکر قال آقا.... قال آقا اکتفا و اشاره فرموده که تصور میکنم اولاد و احفاد جلیل آنمرحوم بهمنین مناسبت نام فامیلی آل آقا را انتخاب نموده‌اند. صاحب نخبة المقال فی علم الرجال (مرحوم بعرالعلوم بروجردی) که رجال اسلام و فقهاء کرام را با اشاره بتاریخ تولد و تاریخ فوت از صدر اسلام بشعر توصیف کرده و اسم بردۀ در

باره مرحوم بهبهانی میگوید:

مجده المذهب فی الثاني عشر
فبال للملاد كنه الفیب

البهبهانی معلم البشر
اضاء كل شبهة و ريب

*****

*****

*****

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی